

ÜZÜLME UNUTACAKSIN

Dr. Ferruh N. Ayoğlu

Yılın son günü bugün.

Biri biterken, diğeri başlayacak.

Yaşam gibi. Ölümle doğum gibi. Sürüp giden.

Yılın son günü bugün.

Neler oldu geçen yılda, anlatmayacağım. Yazmayacağım. Gerek de yok, aslına bakarsan.

Üzülme. Unutacaksın.

Televizyonun karşısına oturacak, rengârenk cama bakacaksın. Ünlülerin yeni yıl dileklerini dinleyeceksin. Sen de dileyeceksin güzel şeyler, kendin ve sevdiklerin için.

En çok sağlık, mutluluk ve huzur dilenecek. Bir de barış.

Kim kaybettirdi sağlığı? Mutluluğu kim çok gördü? Kim alıp götürdü huzuru? Ya barış? Kim kazıdı barışı yeryüzünden?

Üzülme. Unutacaksın.

Sonra mı? Sonra, hafiften bir uyku basacak. Gözlerin ağırlaşacak. Uyuyacaksın.

Üzülme. Unutacaksın.

Onlar yeni yıl için umut etmen gerekenleri anlatırken sana, sen yaşadıklarını unutacaksın.

Acılarını, kızgınlıklarını, hüznlerini unutacaksın. Hatta sevinçlerini bile. Üzülme. Unutacaksın.

Uyandığında sen.

Yine kirli akıyor olacak dereler denize.

Uyandığında sen.

Ormanın ortasından geçirilmiş bir asfalt yolda ilerlerken arabanla. Hoş bir müzik dinleyeceksin, eşlik ederek. Ormana bakıp düşler kuracaksın belki de.

Üzülme. Unutacaksın.

Uyandığında sen.

Yine kirli akıyor olacak dereler denize.

Park edip arabanı, doldurulmuş bir denizin kıyısındaki otoparka.

İçerken çayını, asfalt yolun geçtiği ormandan kesilen ağaçlardan
yapılmış tahta masada.

Karşı yakadaki atlıları seyredeceksin sen.

Üzülme. Unutacaksın.

Yılın son günü bugün.

Ne oldu geçen yılda anlatmayacağım sana.

Üzülme. Unutacaksın.

Uyandığında sen.

Keşke.

Aralık-2013

İnanış Gazetesi, Zonguldak